

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorvm Commvnivm Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 38. Quot sunt mendaciorum genera?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

M
&cō.
tabu-
vnius
s diui
osten
st vni

e non
Dei, al
signi-
uo est

bba-
quiē,
i con
itum
obti-
ur.
præ-
entir.

le &

om
us.
ina,
sur-
per-
ian-
put

L I B E R III.

Caput 38.

Quot sunt mendaciorum genera?

Tria sunt mendaciū genera: offi-
cio sum, quod pro salute aut ēō Aug. su.
modo fit alicuius absque ma- Psal. 5.
lignitate: quale fuit illud obstetricū Perdes
& Rahab Ierichontinæ. loco sum, q omnes,
nec fallit, sed scitur causa ioci dictū. &c.
Et perniciosum, quod scilicet ex ma- Iosue 2.
lignitate, & fallendi animo procedit: Exod. 1.
quod omnibus modis fugiendū est.

Prima autem duo et si levia sunt,
non tamen sunt sine culpa. Quod au- Iosue 2.
tem Dominus, obstetricibus & ipso & 6.
Rahab beneficisse legitur, hoc non
siebat propter mendaciū, sed ob mise-
ricordiam populo Dei exhibitam.
Neque vero idcirco hoc de alijs pec-
catis in consequentiam trahendum
est: alioqui detestāda sequi manife-
stum est.

August. autem octo mendaciū
genera discernit, quæ tamen omnia
ad tria illa prædicta reduci possunt. Libr. de
mn da. ad

Est autem differentia inter men- Consent.
tiri, & mendacium dicere: cum hoc cap. 14.
quidem sine falsitate, illud autem ne-
quaquam fieri possit. Sed & quisquis
mendacium loquitur, mentitur, non
contrā. Hinc falsum loquens verax
G 5 esse

LOCORVM COMMVNIVM
esse potest, cū scilicet loquitur ex ani-
mo. Hinc & contrā, Iudeus Christum
dicens esse Deum, mentitur quidem,
quia non credit: non tamen loquitur
mēdaciū, quia versi quod dicit est.

Omne igitur mendacium pecca-
tum est, alterum tamen altero graui-
us: qui grauitatis ordo per compara-
tionem ad id, quod fit in doctrina fi-
dei, accipi potest.

Gene. 27. Ex his etiam patet non idem esse
mentiri, & errare, cūm hoc absq; pec-
cato quandoque esse possit.

Caput 39.

Quid periurium?

*Aug. de
verbis
Apostol.
scrī. 28.*

Cōmītes suos iuriūrandū seu
iuramentū habere debet, ve-
ritatē scilicet, iudicium, &
iusticiā: quæ si defuerint, iuramen-
tū fit periuriū. Hinc peierare eum
constat, qui fallendi voluntate fal-
sum iurat: eumq; qui iuramento fal-
sum firmat, quamuis ipse verum pu-
tet: eum quoque, qui cūm verum
fit quod iurat, putat tamen falsum,
ybi quamuis mentiatur iurans, non
tamen est mendacium, vt ex supradic-
tis patet. Periurat autem nihilomi-
nis talis: iurat enim fallendi inten-
tione. Qui autē iurat se aliquid pra-
stitu-